

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Національного технічного університету

«Дніпровська політехніка»

професор Азюковський О.О.

«26» березня 2026 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення

результатів дисертації Хожило Максима Едуардовича на тему: «Теоретико-методологічні засади формування сучасної доктрини державного управління на основі принципів "зеленої трансформації"», поданої на здобуття наукового ступеня доктора наук з державного управління за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради НТУ «Дніпровська політехніка» протокол № 10 від 20.09.2024 р.

ВИТЯГ

із протоколу № 14 розширеного засідання кафедри
кафедри державного управління і місцевого самоврядування
від 26 березня 2026 р.

Присутні:

Кафедра державного управління і місцевого самоврядування:

Чикаренко І.А. зав. каф., д.держ.упр., професор; Бородін Є.І., професор, д.і.н., професор;
Баштанник В.В., професор, д.держ.упр., професор; Липовська Н.А., професор, д.держ.упр., професор;
Гончарук Н.Т., професор, д.держ.упр., професор; Квітка С.А., професор, д.держ.упр., професор;
Маматова Т.В., професор, д.держ.упр., професор; Шпекторенко І.В., професор, д.держ.упр., професор;
Сорокіна Н.Г., професор, д.держ.упр., професор; Хожило І.І., професор, д.держ.упр., професор;
Кравцов О.В., доц., д.держ.упр. доцент; Матвеева О.Ю., доц., к.держ.упр. доцент;
Кравцова Т.В., доц., к.т.н., доцент; Макуріна О.А., доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доц. кафедри;

Кафедра міжнародних відносин і аудиту

Макурін А.А., професор, д.е.н., професор

Кафедра філософії і педагогіки

Сахарова К.О., доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри

Кафедра історії та політичної теорії

Баштанник О.В. професор, д.держ.упр., професор

Керівник засідання – Бородін Є.І., д.і.н., професор, професор кафедри і місцевого державного управління самоврядування

Секретар засідання – Макуріна О.А., доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри місцевого державного управління самоврядування.

Присутні на засіданні 17 осіб, з них докторів наук – 13, докторів філософії з публічного управління та адміністрування – 2, кандидатів наук – 2. За профілем поданої дисертації – 11 докторів, 1 кандидат наук та 2 доктора філософії з публічного управління та адміністрування,

у т.ч. за спеціальністю 25.00.01 – 5 докторів наук з державного управління.

Рецензенти: Липовська Н.А., д.держ.упр., професор; Квітка С.А., професор каф., д.держ.упр., професор; Сорокіна Н.Г., професор, д.держ.упр., професор.

СЛУХАЛИ:

Доповідь докторанта кафедри державного управління та місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» Хожило М.Е. за матеріалами виконання дисертаційної роботи на тему «Теоретико-методологічні засади формування сучасної доктрини державного управління на основі принципів "зеленої трансформації"», поданої на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління.

Після доповіді здобувач надав ґрунтовні відповіді на запитання учасників розширеного засідання кафедри.

Оцінку наукової новизни отриманих результатів дослідження та його практичну значущість висловили науковий консультант – Баштанник В.В., д.держ.упр., професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка», рецензенти та інші присутні на засіданні.

ВСТАНОВИЛИ:

Обґрунтування теми дослідження. Актуальність теми дисертаційного дослідження зумовлена необхідністю докорінної перебудови системи державного управління в Україні в умовах повномасштабної воєнної агресії та повоєнного відновлення, що потребує інтеграції принципів кліматичної нейтральності, енергетичної стійкості та європейських стандартів у вітчизняну доктрину врядування. Повномасштабна війна спричинила не лише колосальні руйнування інфраструктури, а й безпрецедентні екологічні збитки, які потребують кардинально нових підходів до державного регулювання. Вступ України до ЄС вимагає швидкої гармонізації національного законодавства з Європейським зеленим курсом (European Green Deal), що ставить перед державою завдання синхронізувати процеси реконструкції з цілями декарбонізації. Все зазначене вище кореспондується із цілями Угоди про Асоціацію України з Європейським Союзом (2014).

Питання зеленої трансформації, екологізації економіки та сталого розвитку перебувають у центрі уваги багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Теоретичні засади екологічної політики, концепції «сталого розвитку» та «зеленої економіки» досліджували багато зарубіжних та вітчизняних вчених. Фокус їх дослідницької уваги, переважно зосереджувався на питаннях управління екологічною безпекою, механізмах сталого розвитку, трансформації окремих напрямів галузевих політик в Україні тощо. Трансформаційні процеси в системі державного управління в контексті євроінтеграції, питання адміністративної реформи, цифровізації врядування, екосистемного підходу в реалізації державної політики та у сфері державної служби, механізми державного управління енергетичною безпекою та інші.

Разом з тим, невирішеною державноуправлінською проблемою в Україні є відсутність цілісної теоретико-методологічної доктрини державного управління, яка б синергетично об'єднувала завдання повоєнної відбудови інфраструктури за принципом «Build Back Better» із довгостроковими цілями декарбонізації. Більшість існуючих досліджень розглядають цифровізацію та «зелену трансформацію» як паралельні, а не взаємозалежні процеси. Зокрема, недостатньо розкритим залишається потенціал цифрових технологій (Big Data, Internet of Things, Blockchain) як безпосереднього каталізатора екологічних змін у державному управлінні, що доведено через відсутність моделей інтеграції цифрових сервісів у процеси екологічного моніторингу та прийняття рішень. Також потребує поглибленого вивчення механізмів адаптації європейських практик (зокрема пакету «Fit for 55») до реалій України в умовах воєнних ризиків. Існуючі регіональні стратегії розвитку не повною мірою інтегрують безпековий фактор воєнного стану у стратегії екологічного розвитку, що вимагає розробки

нової моделі територіально-секторальних «зелених трансформацій» на основі концепції «здорових громад».

Вказана наукова актуальність, необхідність вирішення вказаних теоретико-методологічних та прикладних проблем зумовили вибір теми дисертації, її мету та перелік наукових завдань.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами.

Дисертаційна робота виконана у межах реалізації науково-дослідних робіт НТУ «Дніпровська політехніка», зокрема, в рамках участі в НДР кафедри державного управління і місцевого самоврядування Навчально-наукового інституту державного управління за темою «Забезпечення стійкості, ревіталізації та розвитку територій і громад в Україні» (ДР № 0122U002375); за темою «Цифрова трансформація публічного управління» (ДР № 0122U002236); за темою «Інноваційні інструменти публічного управління процесами забезпечення національної стійкості на рівні територій і громад в умовах долаття гібридних загроз». *Внесок автора* полягає в обґрунтуванні теоретико-методологічних засад формування сучасної доктрини державного управління на основі принципів "зеленої трансформації", що дозволило визначити ключові виклики та особливості стратегічного планування розвитку територіальних громад України у післявоєнний період, зокрема, обґрунтовано комплекс стратегічних пріоритетів щодо використання інноваційних підходів у сфері державного управління.

Також робота має зв'язок із НДР Університету митної справи та фінансів за темою «Упровадження підходів соціотехнічного проектування в освітні технології у галузі знань «Публічне управління та адміністрування» (номер ДР 0122U002124). *Авторським внеском* є також формулювання цілісної доктринальної моделі «зеленої трансформації» сфери державного управління в Україні, яка інтегрує екологічні, економічні та безпекові цілі для синхронізації процесів повоєнного відновлення, структурної модернізації, цифрових технологій управління та євроінтеграції. Також було проведено структурування основних напрямків існуючих проблем цифрової трансформації в органах влади всіх рівнів, які формуються у площині законодавчо-правового, інституційного та технологічного забезпечення. Сформовано перелік рекомендацій з удосконалення публічно-правлінської діяльності за кожним визначеним напрямком проблем.

Дисертаційна робота має зв'язок з науковою темою Міжнародного науково-освітнього інноваційного центру суспільних трансформацій за темою «Актуальні проблеми сучасних трансформацій» (ДР № 0121U111744), в рамках виконання якої *автор виокремив* вектор публічного управління зеленою трансформацією як стратегічний та міжсекторальний напрям, що змінює інституційні пріоритети та адміністративні практики в Україні. Також обґрунтовано роль держави у впровадженні принципів сталого розвитку в систему національного відновлення та узгодженні механізмів управління з Європейським Зеленим Курсом і підходами резильєнтного державного менеджменту.

Дисертація пов'язана також з виконанням міжнародного монографічного дослідження на тему "Cross-Disciplinary Studies in Science, Innovation and Social Development" (Prague, Czech Republic), де *автором підготовлені* аналітичні матеріали та пропозиції, які висвітлюють особливості інституційної політики країн Європейського Союзу в контексті удосконалення публічноуправлінської діяльності щодо реалізації політики «зеленої трансформації».

3. Наукова новизна отриманих результатів.

Найвагоміші результати, що формують наукову новизну, стосуються таких положень: *уперше:*

- концептуалізовано «зелену доктрину» державного управління як парадигмальний перехід від традиційної ієрархічної моделі (орієнтованого на контроль і регулювання) до резистентної екосистеми, де держава виступає як «інституційний архітектор» (institutional architect), інтегруючи принципи циркулярної економіки з теорією стійкості (resilience theory). На відміну від класичних підходів New Public Management, що фокусуються на ефективності, авторська концепція вводить екологічну етику як базовий вимір публічного

врядування, пропонуючи модель, де функції держави (регуляторна, фінансова, координаційна) трансформуються через інтеграцію індикаторів зеленої стійкості (наприклад, індекс екологічної сприйнятливості, green resilience index). Це дозволяє адаптувати доктрину до контексту військового відновлення України, де екологічні виклики (забруднення від війни) перетворюються на можливості для системного переосмислення ролі держави в євроінтеграційних процесах, забезпечуючи синергію з Європейським зеленим курсом (European Green Deal) через створення гібридних інституцій (наприклад, міжсекторальні екологічні хаби);

- розроблено методологічну модель оцінювання готовності державного апарату до зеленої трансформації, засновану на мультикритеріальному аналізі (англ. multi-criteria decision analysis, MCDA), що по основі галузевий, територіальний і цифровий виміри з теорією інституційної ефективності (institutional capacity theory). На відміну від існуючих еволюційних підходів (наприклад, моделі «Fit for 55»), авторська модель вводить оригінальний набір індикаторів, таких як «коефіцієнт екологічної інтеграції в рішеннях» (ecological integration coefficient) та «індекс цифрової стійкості» (digital resilience index), для кількох оцінок адаптивності державних інститутів. Концепція максимізує наукову глибину через інтеграцію системного підходу (системного мислення) з елементами теорії хаосу (chaos theory), дозволяючи прогнозувати нелінійні ефекти зеленої трансформації в умовах кризи (війни, пандемії). Це забезпечує практичний інструментарій для України, де модель використовує для реконфігурації виконавчої влади, сприяючи переходу від реактивного до проактивного управління, з акцентом на децентралізовані зелені стратегії регіонів;

- обґрунтовано гібридну модель відновлення енергетичного сектора як невід’ємну складову зеленої доктрини державного управління, що синтезує принципи «Build Back Better» з теорією гібридного врядування (hybrid governance theory), інтегруючи відновлені джерела енергії з традиційними для забезпечення енергетичної суверенності. Авторський внесок відбувається в розробці концепту «екобезпекової гібридизації» (eco-security hybridization), де енергетична політика розглядається як мультирівнева система з контролем безпекових викликів (війна, геополітичні ризики), на схемі лінійних моделей ЄС. У контексті України це посилення військової відбудови, перетворюючи руйнування на можливості для створення резиденційної енергетичної інфраструктури, сумісної з євроінтеграційними зобов’язаннями.

- запропоновано мережево-платформенну парадигму цифрової трансформації публічного управління з фокусом на «зелену інклюзію» (green inclusion), що розширює теорію цифрового врядування (digital governance theory) через інтеграцію екологічних імперативів у цифрові екосистеми. На відміну від ієрархічних моделей, авторська парадигма включає платформи (наприклад, Big Data), що забезпечує превентивний соціальний захист вразливих груп, мінімізує цифрове відчуження в процесі зеленої трансформації. Науковий концепт посилено через синтез мережевої теорії (network theory) з принципами екологічної справедливості (environmental justice), пропонуючи інструменти на кшталт «індекс зеленої цифрової доступності» (green digital accessibility index) для оцінювання ефективності. Для України це означає адаптацію до воєнного стану, де цифрова трансформація стає інструментом відновлення, сприяючи євроінтеграції через гармонізацію з європейськими стандартами (наприклад, Digital Single Market);

удосконалено:

- адаптаційну модель інституційного забезпечення «зеленої» трансформації України в контексті євроінтеграції та повоєнного відновлення. На основі порівняльного аналізу доведено доцільність відмови від «жорсткої» німецької моделі нормативної визначеності на користь адаптивного досвіду Польщі, який передбачає гнучку гармонізацію національного законодавства з вимогами пакету «Fit for 55» (зокрема Директив щодо енергоефективності та відновлюваних джерел енергії). Модель доповнено механізмом створення мезорівневих інституцій – регіональних еко-кластерів та спеціалізованих фондів «справедливого переходу», що дозволяє забезпечити фінансово-організаційну підтримку енергопереходу на місцях. Особливу увагу приділено реформуванню суб’єктного складу управління, і через зіставлення

повноважень Міжвідомчої робочої групи України та Генеральних директоратів Єврокомісії виявлено критичний дисбаланс між консультативними та розпорядчими функціями. Запропоновано перехід до «інтегрованого підходу», де координація здійснюється не за галузевим принципом, а через синергетичну взаємодію органів влади, бізнесу та ОМС на засадах екологічної парадигми, солідарності та економічної ефективності;

- теоретико-методичні підходи до державного управління через інтерпретацію «зеленої трансформації» як системного драйвера модернізації державної спроможності. Доведено, що успішна екологічна модернізація є не сукупністю фрагментарних заходів, а результатом кардинальної зміни інституційної архітектури взаємодії «держава–бізнес–суспільство». Удосконалення полягає у зміні вектору державного впливу – від пасивного екологічного нагляду до проактивного стимулювання через трансформацію фіскальних інструментів (запровадження «зелених» преференцій замість виключно санкційних механізмів). Методичний апарат доповнено вимогою обов'язкової інтеграції принципів сталого розвитку в нормативно-правову базу на етапі розробки державних стратегій. Важливим елементом підходу є обґрунтування ролі цифрових платформ як інструменту публічного управління нового покоління, що забезпечує моніторинг екологічних показників у реальному часі, підвищує прозорість прийняття управлінських рішень та мінімізує корупційні ризики в процесі розподілу екологічних ресурсів;

- інституційний механізм державного управління процесами трансформації на регіональному рівні шляхом розробки дворівневої моделі координації «національний – регіональний». На відміну від існуючих лінійних схем, запропонований механізм базується на інтеграції безпекового фактору воєнного стану безпосередньо в екологічні стратегії розвитку територій. Удосконалення полягає в синхронізації процесів відбудови зруйнованої інфраструктури за принципом «Build Back Better» з вимогами кліматичної нейтральності та енергетичної стійкості. Механізм передбачає створення специфічних «точок зростання» у вигляді енергонезалежних громад, де державна підтримка спрямовується на впровадження розподіленої генерації та децентралізацію енергозабезпечення. Доведено, що така модель не лише сприяє екологізації, а й виступає стратегічним інструментом національної безпеки, знижуючи вразливість регіональних систем життєзабезпечення до гібридних загроз та воєнних руйнувань;

- підхід до стратегічного планування територіально-секторальних «зелених» трансформацій у контексті досягнення Цілей сталого розвитку. Удосконалення базується на впровадженні концепції «здорових громад» за методологією ВООЗ у практику державного управління Україною. Це дозволяє трансформувати соціальну функцію держави, забезпечуючи перехід від декларативного визнання права на безпечне довкілля до конкретних управлінських стандартів життєвого середовища. Підхід інтегрує безпекові вимоги повоєнного періоду (очищення територій, відновлення екосистем) із соціальним супроводом вразливих регіонів, особливо тих, що залежать від вуглецевої промисловості. Визначено, що ключовим індикатором ефективності такого планування є синергія між гарантуванням права населення на здоров'я, екологічною модернізацією промислових зон та підвищенням загальної життєстійкості громад. Це забезпечує людиноцентричний вектор «зеленого» переходу, де державне управління виступає гарантом екологічної справедливості та стабільності соціально-економічного розвитку в довгостроковій перспективі;

дістали подальшого розвитку:

- понятійно-категоріальний апарат та функціональна структура державного управління у сфері екологічної політики. Категорію «зелена трансформація» концептуалізовано не просто як галузеву дефініцію, а як фундаментальний ціннісно-парадигмальний вимір публічного врядування, що інтегрує європейські цінності, принципи сталого розвитку та вимоги енергетичної безпеки. Розкрито динамічну сутність цього об'єкта управління, що охоплює системні інституційні та соціально-економічні зміни на шляху до кліматичної нейтральності. Уточнено функції публічного управління, зокрема обґрунтовано роль функції інформування та прозорості (через інструменти етичної журналістики) як засобу

легітимізації реформ. Систематизовано моделі координації (над-урядову та урядову), обґрунтовано необхідність подолання фрагментарності повноважень ЦОВВ через перехід до інтегрованого підходу, що базується на залученні громадськості та міжнародному співробітництві;

- теоретико-методологічне обґрунтування ролі держави як «інституційного архітектора» екосистеми сталого розвитку. Обґрунтовано перехід від ієрархічної «контрольно-ревізійної» парадигми до «стимулюючої та адаптивної» моделі управління, що базується на синергії екосистемного підходу (ЕВА) та мережових структур. Визначено чотири ключові вектори трансформації державної спроможності: регуляторний, фінансово-бюджетний, стратегічно-координаційний та інноваційно-інвестиційний. Важливе місце посідає розвиток «зелених компетентностей» публічних службовців, доведено, що професійне навчання (зокрема через цифрові платформи НАДС України) є фундаментом екосистемної резильєнтності держави. Виявлено пряму кореляцію між євроінтеграційним статусом України та інтенсифікацією підготовки кадрів у сфері кліматичної та екологічної безпеки (80% нових програм за 2023-2024 рр.), що дозволяє кваліфікувати людський капітал як первинний інструмент реалізації Європейського зеленого курсу;

- концептуальна модель «резильєнтної зеленої трансформації» (resilient green transformation) в умовах воєнного стану та повоєнного відновлення. На відміну від класичних еволюційних підходів ЄС, доведено, що для України «зелений перехід» є стратегічним інструментом національної безпеки та виживання. Розвинуто філософію «Build Back Better», де воєнні руйнування розглядаються як можливість для побудови децентралізованої, енергоефективної системи «з чистого аркуша». Вперше класифіковано нові об'єкти державного регулювання: воєнні екологічні ризики (забруднення ґрунтів, руйнування дамб, утилізація воєнних та будівельних відходів), що потребують адаптації європейських регламентів до національних реалій. Обґрунтовано пріоритетність нелінійної імплементації директив ЄС, зокрема розбудови системи моніторингу, звітності та верифікації (МЗВ) як передумови впровадження прикордонного вуглецевого податку (СВАМ) та збереження експортного потенціалу держави;

- мережево-платформна модель цифрової трансформації публічного управління, розвинуто підхід до цифровізації як екологічного інструменту зниження антропогенного навантаження та підвищення прозорості врядування через концепції «paperless» та ГІС-моніторинг. Модель базується на обов'язковому поєднанні технологічних інновацій (Big Data, відкриті дані) із превентивними механізмами соціального захисту та адаптивною тарифною політикою для запобігання цифровому відчуженню громадян. Визначено ключові чинники інтеграційної ідеології: зовнішні (гармонізація з європейськими стандартами «єдиного вікна» та електронної ідентифікації) та внутрішні (подолання організаційних бар'єрів, підвищення цифрової грамотності службовців та забезпечення кібербезпеки критичної інфраструктури). Доведено, що інтеграція цифрових та екологічних процесів створює кумулятивний ефект, перетворюючи державні сервіси на прозору та ефективну систему взаємодії в умовах кризової відбудови.

4. Наукова новизна отриманих результатів.

Наукове значення роботи полягає у тому, що у дисертації вперше концептуалізовано нову парадигму державного управління як «зелену доктрину», що розвиває теоретичні засади науки з теорії державного управління через переосмислення ролі держави в умовах кризових трансформацій та євроінтеграції;

розроблено методологічний інструментарій оцінювання інституційної спроможності держави до трансформаційних змін, що поглиблює методологію державного управління шляхом інтеграції системного, інституційного та міждисциплінарного підходів;

обґрунтовано нові підходи до формування державної політики у сфері відновлення та розвитку, які розширюють історико-еволюційне розуміння функцій держави в контексті трансформації моделей публічного управління;

запропоновано концептуальні засади модернізації механізмів публічного управління на засадах цифровізації та екологізації, що розвиває наукові положення щодо інституційної динаміки та закономірностей розвитку системи державного управління.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що основні теоретичні та практичні положення дисертаційного дослідження доведені до рівня практичних рекомендацій і використані органами державної влади України у процесі реалізації політики трансформації на різних рівнях державного управління та місцевого самоврядування, а також у вітчизняному науково-академічному та публічному просторі.

Практичне значення одержаних результатів дослідження підтверджується відповідними довідками про впровадження, які розміщені у додатку Б дисертації.

5. Використання результатів дослідження.

Основні положення дослідження впроваджені:

- у діяльність органів державної виконавчої влади, зокрема у діяльність департаменту цифрової трансформації, інформаційних технологій та електронного врядування Дніпропетровської обласної державної адміністрації (довідка від 05.02.2025 р. № 145046-25);
- у діяльність громадських організацій, які активно взаємодіють з органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, зокрема результати дисертаційного дослідження використовуються у роботі Дніпропетровської обласної Асоціації органів місцевого самоврядування (довідка додаток Б);
- у діяльність Громадської організації «Асоціація науковців України» для розробки пакету узагальнених пропозицій наукового супроводу діяльності державних, приватних та громадських інституцій щодо імплементації в Україні кращих міжнародних практик досягнення визначених цілей The European Green Deal (довідка від 25.12.2025 р. № 7-004/1);
- у діяльність Громадської наукової організації «Фундація публічно-правових ініціатив» при підготовці аналітичних матеріалів, експертних висновків, наукових рекомендацій та пропозицій щодо удосконалення механізмів публічного управління сталим розвитком територій, а також при розробленні науково-практичних заходів, спрямованих на підтримку формування екологічно безпечних та соціально орієнтованих моделей розвитку громад в Україні (довідка про впровадження від 03.11.2025 р. № 03-11/25-1);
- у діяльність ТОВ «ЕДС-ПРОЕКТ» Інженерно-інвестиційної групи EDS, яка розробляє рішення та техніко-економічне обґрунтування зі сприяння переходу окремих підприємств та територіальних громад України до систем розподіленої генерації з використанням відновлюваних джерел енергії. Пропозиції автора використано при обґрунтуванні інтеграції відновлюваних джерел енергії до традиційних систем для забезпечення енергетичної суверенності як окремої громади та регіону, так і країни в цілому, що є надзвичайно важливим в умовах воєнного стану та післявоєнного відновлення України (довідка про впровадження від 19.03.2026 р.).

5. Особистий внесок здобувача. Дисертаційна робота виконана на кафедрі державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка». Розглянувши звіт подібності щодо перевірки дисертації на плагіат, рецензенти дійшли висновку, що дисертаційна робота Хожило Максима Едуардовича є результатом самостійних досліджень здобувача і не містить елементів плагіату та запозичень інших авторів (довідка про перевірку додається). Використані ідеї, положення та результати наукових досліджень інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

Дисертація характеризується єдністю змісту. Загальний обсяг дисертації складає 490 сторінок. Структурно дослідження включає 5 розділів, 3 додатки. Загальний список використаних джерел налічує 470 позицій. Оформлення дисертації відповідає вимогам Наказу Міністерства освіти і науки України «Про Затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12.01.2017 № 40.

7. Перелік публікацій за темою дисертації із зазначенням особистого внеску

здобувача.

Основні положення та результати дисертації відображено у 42 наукових публікаціях, з них: 18 статей у наукових фахових виданнях України, 2 статті у закордонних періодичних наукових виданнях за профілем дисертації, проіндексованих у НМБ Scopus (з них одна стаття належить до квартилю Q3), 3 статті в інших наукових виданнях (категорія «А»), 4 статті у розділах у колективних монографіях, 15 тез у збірниках матеріалів науково-комунікативних заходів.

Основні положення і результати дисертації були опубліковані в наступних роботах:

1. **Хожило М. Е.** Зелена трансформація суспільства як сучасний пріоритет державної політики: проблеми та перспективи України. *Державне будівництво* : зб. наук. праць ; електронний ресурс. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна. 2024. № 1 (34). URL: <https://periodicals.karazin.ua/db/article/view/24172>.
2. Shpektorenko I., **Khozhylo M.**, Khozhylo I. Social management: structure, fundamentals of methodology of practical activity. *Аспекти публічного управління*. 2024. Т. 12, № 2. URL: <https://doi.org/10.15421/152429>.
3. **Хожило М. Е.** Державне управління «зеленою трансформацією»: порівняльний аналіз сучасних моделей. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2023. Вип. 38. С. 271–276. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/38-2023/48.pdf>
4. **Хожило М. Е.** Розвиток політики «зеленої трансформації» в умовах непередбачуваних викликів. *Публічне управління та адміністрування*. 2024. Вип. 3. С. 78–84. URL: <https://doi.org/10.32782/2414-4436/2024-3-10>.
5. **Хожило М. Е.** Трансформація системи державного управління в сучасній Україні: аналіз основних принципів та підходів. *Державне будівництво* : зб. наук. праць ; електронний ресурс. Харків : ХНУ імені В. Н. Каразіна. 2024. № 2 (36). URL: <https://periodicals.karazin.ua/db/article/view/25914/23250>.
6. Єфіменко Л., **Хожило М.**, Прокопчук І. Оцінка впливу цифрових технологій на трансформацію державного управління в Україні. *Успіхи і досягнення в науці: Серія «Управління та адміністрування»*. 2025. № 2. С. 801–818. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/sas/article/view/20528>.
7. **Хожило М.**, Залізнюк В. П., Дорош Р. І. Інноваційні підходи до стратегічного планування розвитку територіальних громад. *Успіхи та досягнення в науці: серія «Управління та адміністрування»*. 2025. № 4. С. 842–856. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/sas/article/view/22963>.
8. **Хожило М. Е.**, Хожило І. І. Енергетична безпека медичних підприємств: аналітичний аспект державного управління. *Успіхи та досягнення в науці: серія «Управління та адміністрування»*. 2025. № 10. С. 772–782. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/sas/article/view/30627/30590>.
9. **Хожило М. Е.** Глобальний огляд та порівняльний аналіз принципів «зеленої трансформації». *Державне будівництво*. 2025. № 1 (37). С. 626–641. URL: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2025-1-44>.
10. **Хожило М. Е.** Удосконалення інституційно-правового забезпечення «зеленої трансформації» в державному управлінні України: проблеми, бар'єри, перспективи. *Суспільство та національні інтереси. Серія "Публічне управління та адміністрування"*. 2025. № 8 (16). С. 856–870. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/sni/article/view/27183/27153>.
11. **Хожило М. Е.** Унікальні національні чинники «зеленої трансформації» в Україні: виклики та можливості. *Суспільство та національні інтереси. Серія "Публічне управління та адміністрування"*. 2025. № 10 (18). С. 732–747. URL: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-10\(18\)-732-747](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-10(18)-732-747).
12. **Хожило М. Е.** Інформаційно-технологічне забезпечення, цифровізація та інновації для «зеленої трансформації» в державному управлінні. *Економічний вісник Дніпровської політехніки. Серія «Публічне управління та адміністрування»*. 2025. № 3 (91). С.

230–240. URL: <https://doi.org/10.33271/ebdut/91.230>.

13. **Хожило М. Е.** Державне управління зеленою трансформацією енергетичної галузі України в контексті євроінтеграції та сталого повоєнного відновлення. *Аспекти публічного управління*. 2025. 13(3). С. 28–38. URL: <https://doi.org/10.15421/152527>.

14. **Хожило М. Е.** Розвиток політики «зеленої трансформації» України в умовах непередбачуваних викликів. *Публічне управління та місцеве самоврядування*. 2024. № 3. С. 78–84. <https://journals.politehnica.dp.ua/index.php/public/article/view/672>

15. **Хожило М. Е.** Державне управління «зеленою трансформацією»: порівняльний аналіз сучасних моделей. *Публічне управління і адміністрування в Україні, 2023, вип.38. С. 271–276*. <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/38-2023/48.pdf>

16. **Хожило М. Е.** Зелена трансформація як стратегічний напрям державного управління: аналіз інституційних підходів та практичних кейсів Німеччини. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. №1, 2026. С.46-50. <https://apie.org.ua/uk/zelena-transformac%d1%96ia-iaak-strateg%d1%96chni/>

17. **Хожило М. Е.** Зелена трансформація як інструмент модернізації державного управління та регіонального розвитку України. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. С.13-21. <https://chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/835>

18. **Khozhylo M., Bashtannyk V.** Green transformation as a doctrinal basis for modern public administration in Ukraine under conditions of post-war recovery and European integration/ *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. №1. 2026

19. **Хожило М. Е.** Роль державного управління у забезпеченні зеленої трансформації агропромислового комплексу в умовах сталого розвитку. *Stredoevropsky vestnik pro vedu a vyzkum*. 2025. Vol. 2, № 12. С. 50–65. URL: <https://phes.com.ua/ojs/index.php/www/uk/article/view/35/36>.

20. **Khozhylo M., Khozhylo I., Bashtannyk V., Sakharova K.** Development on the basis of "green transformation": relevance for society, economy and public administration. SYLWAN. English Edition. 2024. URL: <https://doi.org/10.59879/e2kuz>.

21. Trofimchyk P., **Khozhylo M.**, Prokopenko S., Antonova O., Ivashova L. The role of digital technologies in increasing the information openness of self-government bodies in Ukraine. *Journal of Theoretical and Applied Information Technology*. 2025. Vol. 103, No. 20. P. 8319–8334. URL: <https://www.jatit.org/volumes/Vol103No20/5Vol103No20.pdf>.

22. Protsiuk, N., Komarnytska, H., **Khozhylo, M.**, Lobyk, O., & Iankovets, T. (2026). Public Governance of Smart Grid Implementation in Urban Energy Infrastructure. *Problemy Ekorozwoju*, 21(1), 264–278. <https://doi.org/10.35784/preko.8525>

23. **Хожило М.** Управління зеленою трансформацією України: економічні, екологічні, соціальні виміри та післявоєнне відновлення. *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «Геологія. Географія. Екологія»*. Хожило, М. (2025). Економічні, екологічні та соціальні виміри зеленої трансформації в Україні: аспекти управління в умовах війни та повоєнної відбудови. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія Геологія. Географія. Екологія*, (63), 468-478. <https://doi.org/10.26565/2410-7360-2025-63-34>

24. Дмитренко О., **Хожило М.** Процеси цифрової трансформації публічного управління: європейський досвід. Сучасний соціогуманітарний простір країн Європейського Союзу: публічноуправлінські аспекти : кол. монограф. Дніпро : ДДУВС, 2024. С. 42–56. https://palsg.nmu.org.ua/ua/Sci/Publ_postgrad/%D0%9C%D0%BE%D0%BD%D0%BE-%D0%9D%D0%A2%D0%A3.pdf

25. **Хожило М. Е.** Європейський досвід цільового управління на основі стратегування політики: контекстний аналіз «зеленого курсу» (The Green Deal). *Moderní aspekty vědy: XLVI. Díl mezinárodní kolektivní monografie. Česká republika : Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.*, 2024. С. 84–93. URL: <http://surl.li/czlbwj>.

26. **Khozhylo M. E.** Transformation of the modern scientific concept of public

administration based on the principles of “green transformation”: analysis of the current state. Modernization of Public Authorities in the Digital State Format: Challenges and Prospects under Martial Law and Postwar Reconstruction: scientific monograph. Riga, Latvia : “Baltija Publishing”, 2025. С. 557–569. URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/611/16444/34733-1>.

27. **Хожило М. Е.** Особливості інституційної політики країн ЄС в контексті політики зеленої трансформації. Cross-disciplinary studies in science, innovation and social development: Monograph. Prague : Publishing house Education and Science s.r.o., 2025. Vol. 2. С. 313–324. URL: <https://phes.com.ua/#ip>.

28. **Хожило М. Е.** Публічноуправлінські аспекти запровадження концепту «зеленої трансформації». Наукові тренди постіндустріального суспільства : матеріали VI міжнар. наук. конф. (м. Івано-Франківськ, 24 квітня 2024 року). С. 62–63. URL: <http://surl.li/oqiptc>.

29. **Хожило М. Е.** Трансформація системи публічного управління як імператив європейського курсу України. Публічне управління та адміністрування в Україні: євроінтеграційний поступ : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю (м. Івано-Франківськ, 31 травня 2024 р.). Івано-Франківськ : ІФНТУНГ, 2024. С. 804–806. URL: <http://surl.li/dwyatz>.

30. Макуріна О., **Хожило М. Е.** Роль сучасного університету у формуванні «зеленої» компетентності здобувача вищої освіти. Сучасні виклики для державної служби: інформаційно-комунікативний аспект: матеріали міжнар. круглого столу (м. Київ, 18 червня 2024 р.). Київ : ННІ ПУДС КНУ, 2024. С. 228–231.

31. Ruslana Babukh, Maryna Varenik, **Khozhylo M. E.** Public service as a tool for implementing European values in Ukraine. International Conference on Science, Innovations and Global Solutions (Poland), 2024. URL: <https://futuraity-publishing.com/international-conference-on-science-innovations-and-global-solutions-archive/>.

32. **Khozhylo M. E.** International initiatives for building “healthy communities”: experience for Ukraine. Безпечна, комфортна, спроможна, територіальна громада – 2024 : матеріали міжнар. конф. (м. Дніпро, 16–18 жовтня 2024 р.). Дніпро : НТУ «Дніпровська політехніка», 2024. С. 312–313. URL: <https://science.nmu.org.ua/ua/conferences/Forum/Zbirnyk2024.pdf>.

33. **Khozhylo M. E.** European green transformation policy: opportunities for Ukraine’s regions during and post-conflict. Сучасні аспекти модернізації науки: стан, проблеми, тенденції розвитку : матеріали L-ої Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Добрум, Туреччина, 07 листопада 2024 р.). С. 30–32.

34. **Khozhylo M. E.** Public administration: to the essence of the concepts of “doctrine” and “paradigm”. Практичні та теоретичні питання розвитку науки та освіти : матеріали XIII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 29–30 грудня 2024 року). Львів : Львівський науковий форум, 2024. С. 30–32.

35. **Khozhylo M. E.** Development of the concept of «green transformation» in socially oriented areas: aspects of public administration. Публічне управління в Україні: історичний досвід та перспективи розвитку : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Київ, КНЕУ ім. Т. Шевченка, 18 лютого 2025 року). С. 317–318. URL: <https://ipacs.knu.ua/pages/osn/2/news/2166/files/5416ed7e-336d-415b-92eb-60fa32af8003.pdf>.

36. **Khozhylo M. E.** Inclusive economic development in Ukraine: challenges and strategic directions in the context of green transformation. Лідерство, бізнес-процеси та стале майбутнє : зб. матеріалів наук.-практ. конф. (м. Київ, 27 вересня 2025 р.). Київ : Університет «КРОК», 2025. С. 110–111. URL: <https://dSPACE.krok.edu.ua/server/api/core/bitstreams/3ab8eae0-02f1-4800-be14-333aba3bfe60/content>.

37. **Хожило М. Е.** Європейський цивілізаційний вибір України: аспекти запровадження принципів зеленої трансформації. Актуальні проблеми європейської та євроатлантичної інтеграції України матеріали XXII регіональн. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 9 травня 2025 р.). Дніпро: НТУ ДП, 2025. С. 134–145.

38. **Хожило М. Е.** Теорії трансформацій суспільного розвитку та функції публічної служби у трансформаційних процесах. Світ наукових досліджень : матеріали Міжнар. польсько-української наук. інтернет-конф. Випуск 41. Серія: державне управління (28–29 травня 2025 року). URL: <https://www.economy-confer.com.ua/full-article/6295/>.

39. **Хожило М. Е.** Зелена трансформація України: ключові аспекти національної адаптації в період війни. Цифрове наукове суспільство: соціально-економічні, правові та міжнародні аспекти : зб. наук. праць V Міжнар. наук. конф. (м. Одеса, 1 серпня 2025 р.). Вінниця : ТОВ «УКРЛОГОС Груп», 2025. С. 69–73.

40. **Хожило М. Е.** Роль комунікацій у просуванні політики зеленої трансформації. Комунікації в органах публічної влади для демократичного врядування : матеріали щоріч. Всеукр. круглого столу (Київ - Чернівці, 1 лип. 2025 р.) / за заг. ред. Лариси Комахи, Наталії Корчак, Лілії Гонюкової, Наталії Ларіної. Київ: Навчальнонауковий інститут публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2025. 222 с. (авт. - С. 186–187. <https://ipacs.knu.ua/pages/osn/2/news/2221/files/3731ebd8-b655-4550-bff0-18f7238369e1.pdf>

41. **Хожило М. Е.** Сучасні вектори державного управління: українські реалії та перспективи. Детермінанти відновлення та розвитку України: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 30 червня 2025 року). Чернігів: ГО «НОЦСТ», 2025. URL: https://doi.org/10.54929/conf_30_06_2025-25-01.

42. **Khozhylo M. E.** Functional directions of state policy in the process of "green transformation" of the economy. Наукові тренди постіндустріального суспільства: зб. наук. праць X Міжнар. наук. конф. (м. Рівне, 12 вересня 2025 р.). Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп», 2025. С. 27–29. <https://archives.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/issue/view/12.09.2025/60>

Особистий внесок автора у наукові праці, опубліковані у співавторстві:

[2] – формування списку літературних джерел, аналіз та обробка результатів, підготовка матеріалів до публікації;

[6, 21, 22, 30] – формулювання ідеї дослідження, аналіз літературних джерел та систематизація даних;

[7, 31] – збір первинного матеріалу, проведення дослідження, формулювання висновків;

[8] – розробка доктринальної моделі державного управління в Україні в умовах повоєнного відновлення та європейської інтеграції формулювання висновків;

[24] – аналіз трендів цифрової трансформації публічного управління в країнах ЄС;

[18, 20] – формулювання ідеї, збір та аналіз інформації, графічний супровід публікації.

10. Відповідність змісту дисертації паспорту спеціальності, за якою вона подається до захисту.

Зміст дисертації, методи дослідження і отримані наукові результати відповідають паспорту спеціальності 25.00.01 – теорія та історія державного управління, а саме:

п. 1 «сутність і зміст, основні категорії, поняття, методологія та принципи державного управління»;

п. 2 «державна і влада як суспільні феномени; основні принципи та особливості державотворення; державне управління як система суспільних відносин»;

п. 4 «доктрини, концепції, теорії державного управління, світові тенденції їх розвитку та порівняльний аналіз»;

п. 8 «взаємовідносини держави та суспільства, державної влади з політичними партіями, об'єднаннями й організаціями громадян»;

п. 12 «стиль державноуправлінської діяльності; вплив зовнішніх і внутрішніх факторів на стиль державного управління»;

п. 13 «аналіз і адаптація зарубіжного досвіду».

ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК ПО ДИСЕРТАЦІЇ:

ВВАЖАТИ, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованості, наукової та практичної цінності здобутих результатів дисертація М.Е. Хожило на тему «Теоретико-методологічні засади формування сучасної доктрини державного управління на основі принципів "зеленої трансформації"» відповідає паспорту спеціальності 25.00.01 – теорія та історія державного управління. Дисертація відповідає вимогам пп. 6-9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

РЕКОМЕНДУВАТИ дисертацію Максима Едуардовича Хожило на тему «Теоретико-методологічні засади формування сучасної доктрини державного управління на основі принципів "зеленої трансформації"» за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління спеціалізованій вченій раді відповідного профілю для попереднього розгляду і захисту.

Результати голосування присутніх на засіданні докторів наук та кандидатів наук: за – 17 осіб, проти – немає, утрималися – немає; з них докторів наук – 13, докторів філософії з публічного управління та адміністрування – 2, кандидатів наук – 2.

Завідувач
кафедри державного управління
і місцевого самоврядування,
д.держупр., проф.

Ірина ЧИКАРЕНКО

26 березня 2026 р.